

Fatih Sultan Mehmed Han

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

FATİH SULTAN MEHMED

FATİH SULTAN MEHMED'İN DOĞUMU

"Ravza-i Murad'da bir Gül-i Muhammedi açtı."

Fatih Sultan Mehmed 29 mart 1432'de, cumartesi gecesi Edirne Sarayında dünyaya geldi.

Babası Sultan İkinci Murad, sabah namazını kıldıktan sonra seccadeden kalkmadan Fetih suresini okuyordu. Tam Fetih suresini bitirip ardından gelen sure olan Muhammed suresine başlamıştı ki, bir haberci kapıyı çalarak, "Hünkarım müjde! Bir erkek evladınız dünyaya geldi!" diyerek Hazreti Fatih'in doğumunu müjdelemişti. O anda sevinçten gözleri dolan Padişah, "Ravza-i Murad'da bir Gül-i Muhammedii açtı!" diyerek hem sevincini, hem de oğlunun adının Muhammed olacağını bildirmiş oluyordu.

II. Mehmed veya Fatih Sultan Mehmed, (Osmanlı Türkçesi: محمد بن مراد خان; Mehemmed b. Murad Han) (30 Mart 1432 – 3 Mayıs 1481) yedinci Osmanlı padişahıdır. Divan edebiyatında Avnî mahlasını kullanmıştır. Sultan II. Murad ve Hüma Hatun'un oğludur. İstanbul'u fethetmesinden sonra Ebû 'l-Feth (أبو الفتح; Fethin Babası) ve daha sonraki asırlarda Fâtiḥ lakabıyla anılmıştır. Ayrıca döneminde Avrupa'da Büyük Türk (Grand Turco) olarak da zikredilmiştir. İstanbul'un fethi, Orta Çağ'ın sonu Yeni Çağ'ın başlangıcı olmuştur. Bundan dolayı Fatih, "çağ açan hükümdar" olarak da tanınır. İstanbul'un fethinden sonra Kayser-i Rum (فيصر روم; Roma İmparatoru) unvanını da kullanmaya başlamıştır. İstanbul'un fethiyle 1000 yıllık Doğu Roma (Bizans) İmparatorluğu son bulmuştur. Fatih, çıkardığı yasalarla devleti önemli ölçüde yeniden biçimlendirmiştir.

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

1451 TAHTA ÇIKIŞI

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

II. Murat 1443 yazında Karaman beyi İbrahim'i Anadolu'da yenilgiye uğrattıktan sonra Ekim ayında Edirne'ye döndüğünde Hunyadi Yanoş, Macar Kralı Ladislas ve Sırp Despotu Yorgo Brankoviç önderliğinde bir Hristiyan ordusunun Tuna'nın güneyindeki Osmanlı topraklarını istila etmeye başladığı haberi aldı. Aynı dönemde Amasya'dan Şehzade Ali'nin öldüğü haberi geldi. İki ağabeyinin erken yaştaki ölümleri sonucu Mehmed tahtın vârisi oldu. Murat Hristiyan ordusunun 25 Aralık'ta İzladi'de durdurulmasının ardından başlayan müzakereler sırasında Mehmed'i Manisa'dan Edirne'ye getirtti. 12 Haziran 1444'te Edirne'de Macarlarla antlaşma yaptıktan bir ay sonra oğlu Mehmed'i Edirne'de Sadrazam Çandarlı Halil Paşa denetiminde "kaymakam" olarak bırakarak Hamidili topraklarını işgal eden Karamanlıların üzerine yürümek üzere Anadolu'ya geçti ve Karamanlılar'la Yenişehir'de bir anlaşma yaptı. Yenişehir'den ayrıldıktan sonra Ağustos ayında Mihaliç'te yeniçeri ağası Hızır Ağa ve diğer beylere tahttan oğlundan yana resmen çekildiğini duyurdu ve ordusu Edirne'ye dönerken kendisi Bursa'da kaldı.

II. Murat 1451'in 3 Şubat günü öldü. Mehmed babasının ölüm haberini Sadrazam Halil Paşa'nın özel ulakla Manisa'ya gönderdiği mektupla aldı. Anlatılana göre "Beni seven ardımdan gelsin!" diyerek atına atlayıp, kuzeye doğru yola çıkmıştı. Mehmed 19 Şubat 1451'de Edirne'de ikinci kez tahta çıktı.¹ • Çandarlı Halil Paşa'yı sadrazamlık makamında tuttu, İshak Paşa'yı da Anadolu Beylerbeyi olarak atadı ve babasının cenazesine eşlik etmek üzere Bursa'ya gönderdi. Ahmet Çelebi'nin cenazesi de babası Murat'inkiyle birlikte Bursa'ya gönderildi.

Mehmed II'in Edirne 1451'de tahta çıkışı.

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Mehmed her ne kadar Çandarlı Halil Paşa'yı görevinde bıraktıysa da artık gerçek iktidar kendisiyle birlikte lalaları Şahabeddin Paşa ve Zağanos paşaların başını çektiği savaşı kesimin eline geçmişti. Mehmed'in amacı Tuna'nın güneyindeki Balkan toprakları ile Fırat'ın batısındaki Anadolu topraklarını alarak büyük dedesi Yıldırım Bayezid'in oluşturmaya çalıştığı merkeziyetçi imparatorluğu kurmaktı. Ancak Bayezid'in aksine bunu yapmak için önce Konstantinopolis'i alması gerektiğini düşünüyordu. Öte yandan gerek batıda ve gerekse de Doğu Roma'da yeni padişah genç yaşı ve tecrübesizliği dolayısıyla ilk başta önemli bir tehdit olarak algılanmamıştı. Bu görüş Mehmed'in 1451'de Venedik, Ceneviz Cumhuriyeti, Macaristan ve Sırp Despotluğu ile babasının yapmış olduğu anlaşmaları yenilemesiyle pekişmişti. Tahta geçmesinin ardından Karamanlılar yerel beylikleri yeniden diriltmek üzere ayaklandılar ve Seydişehir ile Akşehir'i ele geçirdiler. Bunun üzerine 1451'in yazında Mehmed Anadolu'ya geçti ve kısa sürede bu isyanı bastırdı. Edirne'ye dönüşünde Konstantinopolis'in ablukaya alınmasını emretti.

Önceki Sayfa

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

1453 İSTANBUL'UN FETHİ

Devrinin en değerli âlimlerinin elinde yetişen Şehzâde Mehmed, yalnız İslâm Türk tarihinin değil, dünya tarihinin en seçkin simâlarından biridir. Osmanlı hükümdarları içinde hem en dâhi asker, hem en güzide devlet adamı, hem de en büyük âlim olanıdır. Akşemseddin ve Molla Gürânî gibi zatların dizinde yetişmiştir. Zâhirî ve bâtınî ilimlerde mütehasis olan Akşemseddin - kuddise sırruh- Hazretleri şehzâdenin herşeyi ile bizzat ilgilenmişti.

Yaratılıştan sahip olduğu kabiliyet bir yana, babasının yanında büyük meydan muhabberelerine katılmış, tam bir askerlik tecrübesi elde etmişti, ondokuz yaşında hükümdar oldu.

Bir devlet adamında bulunması gereken bütün hasletlere sahipti. Sabırlı, tedbirli, keskin zekâlı, uyanık, asil tavırlı, nefesine hâkim, zevk ve sefâdan uzak, cömert, kızgınlığını gerektiğinde saklamasını bilen, nâdiren gülen bir kişi idi.

Osmanlı tarihinde, Yükselme devri diyebileceğimiz haşmetli bir devrin açılmasına sebep olurken; dünya tarihinde de Ortaçağ'ın bitip Yeniçağ'ın başlamasını sağlamıştır.

Onu şehzâdeliğinden beri kasıp kavuran, bütün hücrelerine kadar sinen bir ateş vardı, gece gündüz uykusuz ve huzursuz bırakıyordu: İstanbul'u fethetmek...

Osmanlı topraklarına saldıran Karaman beyini cezalandırdıktan sonra, ilk iş olarak İstanbul'un fethi hazırlıklarına başladı. Bizansı ortadan kaldırmayı kafasına koymuştu. Herşeyi en ince noktalarına kadar hesaplayarak çalışmalara ve hazırlıklara başladı. Çalışmalarını düşmanları çıldırtacak, dostlarını hayranlık içinde bırakacak kadar gizlilik ve mükemmellik içinde yaptı. Projesini bizzat kendisinin yaptığı Rumelihisarı denilen azametli kale dört ayda bitirildi ve gayet iyi tahkim edildi. Asya kıyısında Yıldırım Beyazıt'ın inşâ ettirdiği Anadolu hisarı vardı, böylece boğaz kesilmiş oldu.

Sonraki Sayfa

Ey Konstantiniye! Ya sen beni alırsın, ya ben seni alırım!

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun
Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile
Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Kışı Edirne'de geçirerek savaş hazırlıkları yaptı. Ortaçağ insanının hafsalasının alamayacağı azamette, iki tonluk gülle savurabilen, ikibin asker tarafından çekilen muazzam toplar döktürdü. Dökülen toplar o zamana kadar dünyada görülmemiş büyüklükte idi.

6 Nisan 1453'de muhasara başladı. Türk toplarının gök gürültüsünü andıran patlamaları, dünyaya fethin başladığını ilân etti.

22 Nisan gecesi yetmiş parçalık donanma Kasımpaşa sırtlarından kaydırılarak Haliç'e indirildi. Böylece Haliç'teki Bizans ve Lâtin gemileri iki ateş arasında kalmış oldu. Sultan Mehmed'in karadan gemi yürütmesi akıllara durgunluk vermişti. Böyle bir durumun tarihte bir eşine rastlanmamış, o zamana kadar bir benzerine teşebbüs dahi edilmemişti.

Onun:

"Ey Kostantiniyye! Ya sen beni alacaksın, ya ben seni!" sözü gönüllere ürperti vermektedir.

Son taarruzdan önce İstanbul önünde askerlerine:

"Bu büyük zaferi muhakkak kazanacağımız, hadislerle tebşir edilmiştir." demişti.

Sonraki Sayfa

Önceki Sayfa

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

29 Mayıs günü sabah namazını müteakip yapılan duâdan ve hükümdarın hitabesinden sonra henüz şafak sökmeden Türk topları gümbürdemeye başladı. Top ve tekbir sesleri ile, davul, kös ve boru sesleri birleşerek İstanbul semâlarına dalga dalga yayıldı. Hendekleri bir anda aşan mücahitler, ölümü hiçe sayarak dayadıkları merdivenlerle surlara tırmanmaya başladılar. Diğer taraftan Topkapı ve Edinrekapı mıntıkasından coşkun bir ırmak gibi İstanbul'a aktılar.

Bu büyük akın esnasında Akşemseddin -kuddise sırruh- Hazretleri çadırında secdeye kapanmış, gözyaşları ile, aşk ve vecd içinde fetih için duâ ediyordu.

Sonunda surlara tırmanan yiğit Ulubatlı Hasan, Türk sancağını surlara dikti. Fecirle birlikte surlarda Türk bayrakları dalgalanmaya başladı. Elliüç günlük muhasaradan sonra yapılan nihai taarruzla “Şehirler incisi” adı verilen İstanbul fethedildi.

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Osmanlı bayrağını Topkapı üzerinde gören ve o andan itibaren Fatih ünvanını alan Sultan Mehmed, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimizin müjdesine mazhar olmanın verdiği sevinçle atından inip yere kapandı ve Allah-u Teâlâ'ya hamd ve senâda bulundu.

• Resulullah Aleyhisselâm Fetih'ten sekizyüz sene kadar evvel bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuştu:

“Kostantiniye muhakkak fetholunacaktır. Onu fetheden kumandan ne güzel kumandandır, onu fetheden askerler ne güzel askerlerdir!” (Ahmed bin Hanbel)

Bu Hadis-i şerif'ten başka, ilk Osmanlı hükümdarı Osman Gazi'nin evlât ve ahfâdına bir buçuk asır öncesinden bir de vasiyeti vardır:

“İslâmbol'u aç gülzar yap!” buyurmuştur.

Sebe sûre-i şerif'inin 15. Âyet-i kerime'sinde geçen: **“Beldetün Tayyibetün”** sözü ebced hesabı ile Hicrî 857 olan İstanbul'un fethine tarih düşürülmüştür.

İstanbul'u fethettiğinde Sultan Mehmed yirmibir yaşında idi. Kendisine bu tarihten itibaren **“Fâtih”** ve **“Ebül-Feth”** ünvanları verildi.

Fethin üçüncü günü Ayasofya cami hâline getirildi.

Sonraki Sayfa

Önceki Sayfa

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

İstanbul uzun asırlar boyunca birçok cengâver kumandan ve asker tarafından kuşatılmasına rağmen; Fatih ve onun madde ve mânâ erlerinden, gönül sultanlarından oluşan muazzam ordusuna kadar hiç kimseye nasip olmamıştır.

İstanbul'un fethine İslâm âlemi büyük bir sevinç duyarken, Avrupa haçlı âlemi de üzüntü içinde kaldı, büyük bir yasa büründüler.

Önceki Sayfa

Biz toprakları değil gönülleri feth etmeye gidiyoruz.

1454 Sırbistan Seferi

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Fâtih'in, İstanbul'u fethinden sonra Balkanlar'da büyük karışıklıkların meydana geldiği bilinmektedir. İlk bakışta bu karışıklıkların Osmanlı'ya pek zararı dokunmayacak gibi görünüyor olmaları, Osmanlıların o havaliye bigane kalmaları için bir sebep değildi. Bunun için Osmanlılar, Orta Avrupa ve Kuzeyden gelebilecek bir tecavüze karşı ülkelerini kolayca müdafaa edebilmek için tedbirler almak zorunda idiler.

Kaynakların verdiği bilgiye göre, fethi müteakip her taraftan tebrik için gelen elçi heyetleri arasında Sırp Kralı Georges Brankovitch'in gönderdiği heyet de vardı. Tarihlerimizde, Vilkoğlu diye tanıtılan Sırp Kralı Brankovitch, ikiyüzlü bir siyaset takip ediyordu. Bir taraftan tebrik için gönderdiği elçi heyeti ile vaktiyle Osmanlılardan aldığı kalelerden bir kısmının anahtarlarını geri verirken, öte taraftan da Ulah ve Macarlarla münasebetlere girişiyordu. Vergisini de zamanında vermiyordu. Kritovulos, Sırp Kralı Brankovitch'in bu ikiyüzlülüğünü su ifadelerle nakil etmektedir:

"O, saltanatının neye bağlı olduğunu iyice anladığından padişahın babasına (Sultan İkinci Murad) ve Fâtih Sultan Mehmed'e daima itaat edip vergisini de zamanında öderdi. Fakat bir müddet sonra gizli bazı fikirler beslediği, durumundan anlaşılmıştı. Zira vergisini zamanında vermediği gibi, pâdişahla yaptığı anlaşmaya riayet etmeyip Macar ve Ulah'larla Osmanlılar aleyhine olacak şekilde münasebetlerde bulunmaya başladı." Casusları vâsıtasıyla bu durumdan haberdar olan Fâtih, tebrik için gelen Sırp elçilerine iltifat etmemiş ve teslim etmek istedikleri kalelerin kafi olmadığını, vaktiyle Osmanlılardan alınan kalelerin tamamının iade edilmesi gerektiğini söylemişti. Buna razı olmayan Sırp Kralı, Osmanlı topraklarına tecavüze başlamış, hatta bu yüzden Üsküp yolu kapanarak gidiş ve gelişler durmuştu. Hoca Sa'duddin, bütün bu bilgileri verdikten sonra "hatta Üsküp yolu mesdud olup âyende ve revende (gelip gidenler, yolcu, ibn sebil) meci' ve zehabtan munkati' oldu" diyerek Sırp Kralı'nın sebep olduğu olayları anlatır. Bu arada Türk şehir ve kasabalarından bazılarının Sırp tarafından yağma edildiğini, Pistine kadısının arzından öğrenen Pâdişah, bir taraftan akıncıları

Sonraki Sayfa

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Sırbistan üzerine gönderirken, öte taraftan da Sırp Kralı'na haber yollayarak Sırp topraklarının Lazar'ın oğlu Stephan'a ve dolayısıyla kendisine ait olduğunu söyleyerek, Sırbistan'ı terk etmesini istemişti. Bununla beraber Sofya şehrini kendisine ihsan edebileceğini söyleyen Pâdişah, bu şekil kabul edilmediği takdirde, Sırbistan aleyhine harekete geçebileceğini bildirmişti. Haberi götüren elçi, yirmi beş günde geri dönmek için emir almıştı. Geç kaldığı takdirde öldürülecekti. Halbuki Sırp Kralı bu tarihlerde Tuna'nın öbür tarafında bulunuyordu. Bu halden faydalanan Sırp ileri gelenleri, Fâtihi'nin elçisini oyalamaya çalışıyorlardı. Böylece zaman kazanarak savaş için hazırlıklarını tamamlamak istiyorlardı. Elçi bunu hissettiğinden, zamanında Pâdişahi durumdan haberdar etti. Bunun üzerine Fâtihi Sultan Mehmed, ordusunun toplanmasını bile beklemeden yirmi bin kişilik bir kuvvetle Sırbistan üzerine hareket etti. Böylece Sırbistan'a ilk sefer başlamış oldu.

[Sonraki Sayfa](#)

[Önceki Sayfa](#)

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Ordunun büyük kısmı Sivricehisar (Ostrowtz)'da Pâdişaha ulaştı. Yapılan kuşatmalarda birçok kale zapt edilemezine rağmen bazıları da alınamamıştı. Bununla beraber Türk ordusu, büyük başarılar sağlamış sayılırdı. Bu başarılarına yenileri eklenebilirdi. Fakat Pâdişah, birdenbire sefere nihayet vererek Edirne'ye döner. Kaynaklarımızın tamamı bu dönüşten bahs etmekle birlikte sebebinin ne olduğunu zikretmezler. Bu arada, Sırp ve Macar birleşik ordusu, Sırbistan'da bırakılmış bulunan Firez Bey oğlunu maglub edip bir kişim Osmanlı topraklarını elde ederler. Buradaki savaş, Macarların lehine sonuçlanmakla birlikte Jan Hunyad, yalnız kendi ordusu ile Fâtiş Sultan Mehmed'e karşı savaşamayacağını idrak ederek 1454 yılının sonuna doğru İmparator Friedrich'e bir mektup yazarak Sırbistan hadiselerini anlatmış ve Hıristiyanlığın kurtulmasının bir Haçlı ordusu ile mümkün olacağını bildirmişti. Bunun üzerine mesele Frankfurt'ta ve Wienerisch-neustad't'de toplanan meclislerde müzakere edilmiş ve Hunyad'a yardımcı bir kuvvetin verilmesi kabul olunmuştu.

Sonraki Sayfa

Önceki Sayfa

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

1454-1455 kişni Edirne'de geçirmekte olan Fâtih'in, harp hazırlıklarına başladığı görülmekte, fakat bu hazırlıkların neresi için olduğu bilinmemekteydi. Bu sıralarda hudut komutanlarından Evrenoszâde İshak oğlu İsa Bey, Sırların, Osmanlılara karşı bir savaşa hazırlandıklarını, fakat iç durumu iyi olmayan Sırbistan'ın kolayca zapt edilebileceğini bildiriyordu. Bir fesat kaynağı olan Sırbistan'ın zapt edilmesi, pâdişahın, Batı'daki gayelerinin tahakkuku için gerekiyordu. Ayrıca bu devletin bulunduğu coğrafî ortam da, bunu gerekli kılıyordu. Bu yüzden hükümdar, 1455 baharında Edirne'den hareket ederek Sırbistan üzerine yürüdü. Burada basta madenleri ile meşhur olan Novaberda şehrinin alınmasına karar verilir. Gerçi bu şehir, Sultan İkinci Murad zamanında Osmanlıların eline geçmişti. Fakat Segedin antlaşması ile yine Sırlara terk olunmuştu. Bu şehir, Osmanlıların eline geçtikten ve birkaç kale daha feth olduktan sonra Fâtih Sultan Mehmed, Karaca Paşa'yı Sırbistan'ı yağmaya memur ederek kendisi cediti (dedesi) Sultan Birinci Murad'ın şehid edildiği Kosova'ya gelir. Bu müddet zarfında isini bitiren Karaca Pasa, burada orduya katılmıştı. Buradan da hep birlikte önce Edirne, arkasından da İstanbul'a dönülmüştü.

Önceki Sayfa

1460 Amasra'nın Alınması

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik ile Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

İkinci Mora Seferinden Ağustos sonunda dönen Fatih Sultan Mehmed, Amasra'ya yönelmekte tereddüt etmedi. Fakat kararını gizli tuttu, “yüz kıt'a kadar kadirga nev'inden sefain-i harbiyye ve elli kıt'a da nakliye sefaininden mürekkeb ve otuzbin bahriye askerini hamil” Yüzelli gemilik Osmanlı Donanmasını, Veziriazam Mahmud Paşa'nın komutasında Karadeniz'e sevk etti ve nereye ne amaçla gittiğini bilmeyen Paşa'ya belirli aşamalarda açması için gizli emirnameler verdi. (Bu yöntem, Osmanlı Tarihi'nde ilk kez Amasra seferinde uygulandı ve bir süre önceki Arnavutluk hareketinde Sultanlık buyruklarının Arnavut Beylerine aktarılmasından alınan dersle ilgiliydi.) Kendisi de “sayd ü şikar bahanesi ile ol tarafa güzar ile” sözde avlanmak için Üsküdar'a geçti. Yanındaki az sayıda Anadolu askeri ile ve çok ser'i bir yürüyüşle Akyazı-Bolu yolundan kuzeye yöneldi. Ordu içinde de nereye gidildiğini bilen yoktu. Bolu'ya gelindiğinde kısa bir mola verildi. İsfendiyaroğlu İsmail Bey, seferin kendi ülkesine yönelik olduğunu sanarak Sinop kalesine çekildi. Osmanlı ordusunda, gerekirse top dökülmesi için çok miktarda tunç yüklü deve katarları da vardı. Bolu'dan sonra zahmetli bir yürüyüşle Bartın Irmağı vadisine inen “Fatih, Donanma'nın Amasra açıklarına demirlediğini öğrenince ağırlıklarının bir bölümünü Bartın'da bırakıp Amasra'ya doğru yürüdü. Kaledeki

Sonraki Sayfa

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Cenova yetkililerine de teslim olmaları için bir haberci müfrezesi gönderildi. Savunma girişiminde bulunulmaksızın teslim olunması, aksi halde kalenin denizden ve karadan topa tutulacağı ve Padişahın merhamet etmeyeceği duyuruldu. Fatih, Amasra yarımadasının ve kalelerinin gözüktüğü tepeye ulaşınca durdu. Bu tarihi şehri uzaktan bir süre izledi ve edindiği bilgilerle ilgili olarak yanındaki danışmanına “-Lala, Çeşm-i Cihan bu mudur, ola?” ünlü sorusunu yöneltti. Denizden ve karadan ani bir kuşatma karşısında şaşırarak kaledeki sorumlular “-gördüler kim, hisarun eyi müşterisi var, eğer satsalar ve satmasalar gene alurlar!” teslim olma kararına vararak son Cenova Konsolosunun başkanlığında bir heyeti Padişah’a gönderdiler. “Tekfur, hisarın miftahını bile getürdü. Ve hem bir nece muteber kafirler bile geldiler. Padişah dahi bu muteber kafirleri İstanbul’a gönderdi. Ve cem’i mallarını bile. Ve bu kafirlerin hiçbirin esir etmedi.” Amasra’yı savaşı ve kansız teslim alan Fatih’in buradaki Latin, Rum ve Ermeni koloni halkına son derece bağışlayıcı davrandığı anlaşılıyor.

[Sonraki Sayfa](#)

[Önceki Sayfa](#)

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Sayıları ancak birkaç yüz dolayında tahmin edilen bu insanlar, Donanma'nın küçük bir filosu ile İstanbul'a gönderilmişlerdir. Fatih'in bu yöntemi çok kez uyguladığı biliniyor. Sonradan doğabilecek fitneleri önlemek için, fethedilen kalelerin yerli halkını başka yerlere göndermek bir başka yerden de alınan yere Türk-Müslüman bir toplum getirtip yerleştirmek. Kuzey Karadeniz'de hala Cenova kolonilerinin bulunduğu düşünülürse, Cenovalılar'ı Amasra'da bırakmak elbetteki doğru değildi. Kaldı ki, yeni başkent İstanbul'un Pera kesiminde, denizcilik ve ticaret deneyimine sahip gayrimüslimlerin iskanı öngörülmüştü. İstanbul'a sevk edilen Avrupalı Hıristiyanlar arasında bir kısım gençler de seçilerek "huddame-i hasa silkine idhal için", Enderûn-u Hümayun'a yollandı. Hammer'e göre de "Amasra halkının üçte ikisi İstanbul'a göç ettirilirken üçte birinin kentte kalmasına izin verildi." Amasra Kalesini yıktırmadığı gibi, buraya bir muhafız birliği bırakılmasını, Kadı atanmasını, arazi tahriri için katipler görevlendirilmesini, kiliselerin camiye çevrilmesini ve "Eflagan(Eflani) ilinin ucundaki hisarın halkının bu hisara" getirilmesini... Buyuran Fatih Sultan Mehmed. Amasra'da fazla oyalanmayarak Bursa'ya döndü.

Önceki Sayfa

1460 Mora'nın Alınması

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

İstanbul'un fethi sırasında Mora, son Bizans İmparatoru Konstantin'in kardeşleri Dimitrios ile Thomas tarafından idare ediliyordu. Bizans İmparatorluğu'nun en yakın vârisleri olan bu iki şahsin, imparatorluğa hak iddia edebilecek durumda olmaları, bir mana ifade etmemekle birlikte, ilerisi için bir tehlike arz ediyordu. Bu mirasçılar ortada buldukça Bizans meselesi, tedavisi mümkün olmayan bir çıban gibi sürüp gidebilirdi. Nitekim İmparator Konstantin'in ölümü üzerine Mora Rumları, imparatorun kardeşi Dimitrios'u imparator yapmak istemişler, fakat kardeşi Thomas razı olmadığı için bunu yapamamışlardı. Sonunda Mora, bu iki kardeş arasında taksim olunarak iki Rum devleti ortaya çıkmıştı. Dimitrios'un devlet merkezi Mistra (Hammer, III, 40, Isparta), Thomas'ınki de Patras idi. Her iki kardeş, mücadelelerinde, Mora Arnavutlarından yardım alarak birbirleri ile uğraşıyorlardı. Bu esnada Osmanlılar, bunlara müdahalede bulunmayarak seyirci kalmışlardı.

İki kardeş arasındaki mücadelede, Dimitrios'a ait bazı yerlerin Thomas'ın eline geçmesi üzerine Dimitrios'un Osmanlı Pâdişahına elçi göndererek yardıma istemesi, Thomas'ın anlaşmalara aykırı hareket ederek vergisini göndermemesi ve Latinlerle ittifak kurması göz önünde bulundurularak, Mora'ya sefer yapılmasına karar verildi. Fâtih, bütün gizlilik kaidelerine riayet ederek yapacağı seferin nereye olacağını açıklamadan, bir ihtiyat tedbiri olarak Mahmud Paşa'yı Sırbistan taraflarına yollar. Bu esnada kendisi de Mora üzerine hareket eder. 1458 Mayıs'ında, ordunun toplantı yeri olan Serez'de bütün askerî tedbir ve tertibatını aldıktan sonra Mora'ya hareket eder.

Sonraki Sayfa

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Teselya'ya giren Osmanlı orduları, Korent berzahına doğru yürüyerek yolları üzerindeki Filce kalesini aldılar. Sarp bir mevkide bulunan ve üç kat sur ile çevrili olan bu müstahkem kalenin zaptı kolay değildi. Bununla beraber şehir ve kalesi, Anadolu kuvvetleri tarafından muhasara edildi. Genç Fâti, buranın düşmesini beklemeden Mora'ya girer. Burada birçok şehir ve kaleyi feth eden pâdişah, dört ay sonra Korent'e döndüğü zaman burası henüz fethedilememiştir.

Osmanlı hükümdarı, Mora'nın anahtarı durumunda bulunan Komet'in zaptının, Mora'nın kolayca ele geçirilmesini sağlayacağını bildiğinden burayı almak istiyordu. Mücadeleler sonunda, Fâti'e karşı koyamayacağını anlayan şehir halkı, barış yapmak suretiyle teslim olmaya karar verdiğini hükümdara bildirir.

Sinop ve Trabzonun Alınması

Silah kullanmadan Amasra'yı ele geçiren Fâtih Sultan Mehmed, Bursa'ya dönmüşken tekrar Karadeniz'e yönelir. Burada müstahkem bir kale olan Sinop'ta İsfendiyaroğlu İsmail Bey hüküm sürüyordu. Mahmud Paşa'nın teklifi ve idareci özelliği ile olsa gerek ki Mahmud Bey ile İsfendiyaroğlu arasındaki konuşmalardan sonra İsmail Bey, Fâtih Sultan Mehmed'e bey'at edecektir. Halbuki o sırada, İsmail Bey'in idaresinde Sinop'ta 400 top, 2000 topçu, limanda demirli birçok gemi ve onbin muharip asker vardı. Buna rağmen böyle bir kalenin, silah atılmadan teslim olmasını, İsmail Bey'in ne derece büyük bir iman sahibi olduğunu ve Anadolu birliğinin kurulmasına taraftar bulunduğunu, bunun da ancak İstanbul'un Fâtihi vasıtasıyla mümkün olacağına olan inancı ile izah etmek mümkündür. İsmail Bey, Fâtih'e bey'ata karar verirken kendisinin sahib bulunduğu yüksek dinî şuur ve fazileti ile birlikte, Sultan'ın İstanbul'u fethetmek suretiyle İslâm âleminde kazanmış olduğu prestijin de etkisinin bulunduğu söylenebilir. İsmail Bey, vezir-i âzamin delâletiyle ordugahta Osmanlı ricali tarafından büyük bir merasimle karşılanmıştı. Hatta Fâtih bile çadırında ayağa kalkıp birkaç adım yürümek suretiyle onu karşılamıştı. Nitekim Dursun Bey "Erkân-i devlet, İsmail Beç'i izzet ü ikram ile pâye-i şerir-i saltanata yitistürdiler. Pâdişah dahi visaktan taşra bir kaç kadem istikbal edüp musafaha ma'nasi oldi." diyerek bütün bir devlet erkânı ile birlikte pâdişahın da onu karşıladığını anlatır. İskenderoğlu'nun, Fâtih'in elini öpmeye kalkışması üzerine hükümdar: "İsmail Bey, sen benim ulu kardaşımın, reva mıdır kim elim öpesin" diyerek bu hükümdarı tahtında kendi yanına oturtmuştu. Dirlik olarak İsmail Bey'e istediği Yenişehir, İnegöl ve Yarhisar kazaları verilmiştir. Pâdişahın, Koyulhisar seferine çıkısını fırsat bilen Karamanoğlu İbrahim Bey, İsmail Bey'e haber göndererek, isyan etmek için zamanın müsait olduğunu bildirir Karamanoğlu'nun birlikte hareket edebilecekleri teklifine karşılık İsmail Bey, böyle bir şeye rıza gösteremeyeceğini söylemişti

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Sonraki Sayfa

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Bu durumun Osmanlılarca duyulması üzerine bir ihtiyat tedbiri olarak, İsmail Bey'e dirlik olarak Filibe verilerek kendisi oraya gönderilmişti. Bizans İmparatorluğu'nu ortadan kaldıran ve Mora'daki Rum varlığına son veren Fâtiht Sultan Mehmed, Latinleri kendi aleyhine tahrik etmek isteyen Trabzon Rum İmparatorluğu'nu da ortadan kaldırmaya karar vermişti. Tek bir nefes şehit vermeden ve bir ok dahi atma ihtiyacı hâsıl olmadan Amasra, Kastamonu ve Sinop'u alan Osmanlı hükümdarı, birbirine bağlı üç kısımdan meydana gelmiş olan Trabzon kalesini hem denizden hem de karadan kuşatır. Bu durum, İmparator David Komnen'i ümitsizliğe düşürür. Hamisi olan Uzun Hasan'dan da yardım alamayacağını anlayan imparator, Mahmud Paşa'nın akrabasından olan bas mabeyincisi Yorga Amiruki vâsıtasıyla Mahmud Pasa ile anlaşarak şehir ve kaleyi teslim kararlaştırır. İmparator, pâdişah adına Mahmud Pasa tarafından yapılan teklifi kabul eder. Böylece, 258 sene devam eden Trabzon İmparatorluğu 26 Ekim 1461 (21 Muharrem 866) günü tarihe karışır. Karadan Trabzon üzerine varmakta olan Fâtiht Sultan Mehmed'e elçilik heyeti ile birlikte Uzun Hasan'ın annesi Sâra Hatun da gelmişti. Fâtiht, Akkoyunlu hükümdarı Uzun Hasan'ın annesine büyük bir saygı göstererek ona "ana" diye hitab etmişti. Ordusuyla Trabzon'u çeviren sarp dağları asarken zaman zaman yaya yürümek zorunda kalan pâdişaha Sâra Hatun: "Hey oğul! Bu Trabzon'a bunca zahmet nedendir?" diye sorunca, Fâtiht su manidar cevabi vermişti: "Hey ana, bu zahmet din yolundadır. Zira bizim elimizde İslâm'ın kılıcı vardır. Eğer bu zahmeti çekmezsek bize gâzi demek yalan olur. Bugün Yahudi yarın huzur-i İlâhîye çıkınca mahcuba olurum" diyerek gazilik unvanı ile cihâd ve bu uğurdaki çalışmaya nasıl ehemmiyet verdiğini anlatmak ister. Kurtuluş ümidi görmediği için teslim teklifini kabul eden imparator, sekiz oğlu ile birlikte Edirne'ye göndermişti. David'in en küçük oğlu hak dini kabul ederek İslâm'la müşerref olmuştu. Böylece Bizans'ın son Anadolu bakiyesi de Osmanlı ülkesine katılmış oldu.

Önceki Sayfa

1462 Eflak Seferi

Fâtih'in, Karadeniz ve Trabzon'da bulunduğu sıralarda, Eflâk'ta bazı hadiseler olmaktadır. Burada Türklerin "Kazıklı Voyvoda", Macarların "Drakul" (Şeytan), Ulahların "Çepelpuç" (Cellat) dedikleri Wlad adında zulüm delisi bir adam, halka idarenin en korkuncunu tattırmaktadır. Tarihçi Tursun Bey tarafından "Keferenin Haccac'i" diye vasıflandırılan bu adam, vahşi ve insanlık dışı birtakım zevklere sahipti. Hammer, onun yukarıdaki sıfatlarını verdikten sonra, bunun yaptığı barbarlıklara da örnekler verir. Bu şahsin daha iyi tanınması ve farklı milletler tarafından aldığı bu lakaplarda ne kadar hakli (!) olduğunu ortaya koyması bakımından bir kaç örnek vermek yerinde olacaktır. O, kazıklara vurulmuş ve işkence içinde can vermekte olan Türklerin meydana getirdiği büyük halkanın ortasında, saray halkı ile birlikte yemek yemekten zevk alırdı. Eline Türk esirleri geçince ayaklarındaki derinin yüzülmesini ve meydana çıkan kırmızı etlere tuz ekilmesini, sonra da bunları keçilere yalatmasını emrederdi. Böylece, diri diri ayaklarının derisi yüzülen esirlerin işkencesi, daha büyük olurdu. O, kendisine gönderilen Osmanlı elçilerinin sarıklarını baslarına çiviletmiştir.

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

[Ana Menü](#)

[Sonraki Sayfa](#)

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

[Ana Menü](#)

Wlad'in yaptığı hareketlerden bazılarını görmezlikten gelen Fâtih Sultan Mehmed, onu İstanbul'a davet eder. Ancak Wlad, düşmanlarının çokluğundan ve memlekette bulunmadığı bir sırada taç ve tahtının Macarlara verileceğinden korktuğundan, Eflâk'i düşmanlarına karşı muhafaza edecek bir kuvvetin gönderilmesini rica eder. Bunun üzerine Pâdişah, Silistre Beyi Yunus Bey ile Çakırcıbaşı Hamza Bey'i Eflâk'i beklemek üzere görevlendirir.

Yunus Bey ile Çakırcıbaşı Hamza Bey, Tuna kenarına geldikleri vakit, nehrin donmuş olduğunu görürler. Bununla beraber Tuna'yı geçmek hazırlıkları yaptıkları ve dostluktan başka bir şey ümid etmedikleri, hatta itibar göreceklerini sandıkları bir sırada Wlad'in büyük bir saldırısına uğrarlar. Bu baskında Yunus Bey şehid, Hamza Bey de esir edilmişti. Wlad, daha sonra Hamza Bey'i öldürerek basını Macar kralına gönderir. Kan dökücü Wlad, aldığı esirlerin tamamını kazığa vurduktan sonra, Osmanlılara ait bazı şehir ve kasabaları tahrip etmekten de çekinmez.

[Sonraki Sayfa](#)

[Önceki Sayfa](#)

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Bütün bu olanları haber alan Fâti̇h Sultan Mehmed, hiddetinden ve üzüntüsünden yerinde duramayarak 150 bin kişilik bir ordu ve 25 büyük, 150 küçük parça deniz kuvveti (nehir donanması) hazırlayarak, Allah'ın kullarına zulmeden bu zâlimi ortadan kaldırmak için Eflâk seferine çıkar (H. 866/1462 M.) Fâti̇h, Eflâk ortalarına kadar gittiği halde, Wlad'in kuvvetleri ortalarda görünmüyorlardı. Wlad, Fâti̇h'in, casusları vasıtasıyla önceden haber aldığı bir gece baskını düzenleyerek Pâdişahi öldürmek ister. Fakat bunda muvaffak olamadığı gibi, perişan bir halde canini zor kurtarıp kaçabilir. Osmanlı akıncıları onu bulmak için bütün bir Eflâki tararlar. Pâdişah da ordusuyla prensliğin başkentine yürür. Şehrin yakınında kazıklanmış 15 bin adamdan kurulu korkunç bir orman görünce nefretle "Devlet kuvvetini böyle kullanmış, tebaasına ve Allah'a karşı bu denli cinayetler işlemiş bir adam, asla itibara layık değildir" der.

Yaralı olarak kaçıp Macarlara sığınan Wlad, onlardan yardım ister. Fakat Macar Kralı, hiç yoktan Osmanlılarla bir anlaşmazlığa düşmek istemediğinden bu yardımı yapmamış, hatta Wlad'i yakalayıp hapa etmişti. Öte taraftan Osmanlılar, Wlad'in kardeşi Radul'u oniks bin duka yıllık vergiye bağlayarak Eflâk prensliğinin başına getirdiler. Böylece Eflâk, mümtaz bir eyâlet haline getirilerek, Osmanlılara sıkıca bağlanmış oldu. Wlad, Radul'un ölümü üzerine zindandan kaçıp tekrar idareyi ele almak istediye de öldürülerek kesik başı memleket dolaştırılır.

1463 Bosna – Hersek Seferi

Osmanlılara vergi yoluyla bağlı olan Bosna Kralının, anlaşmalara riayet etmemesi üzerine Üsküp'ten harekete geçen Fatih, Sadrazam Mahmut Paşa ve Turahanoğlu Ömer Bey'e Bosna'nın tamamen fethedilmesi emrini vermişti. 1463 yılındaki seferle Bosna Kralı Osmanlı hâkimiyetini yeniden tanıdı. Ancak şeyhülislamın da fetvasıyla sonra öldürüldü ve bu topraklarda Bosna Sancakbeyliği oluşturuldu. Fakat ordunun İstanbul'a dönmesi üzerine aynı yıl, Macar kralı Bosna'ya girdi.

İkinci kez düzenlenen seferle Osmanlılar, Yayçe dışındaki bütün kale ve şehirleri yeniden ele geçirdiler. Bosna seferleri esnasında Hersek Kralı Stefan da ülkesinin bir kısım toprağının Osmanlılara doğrudan bağlanması şartıyla tahtında bırakılmıştı. Ancak 1483 yılında Hersek tamamen Osmanlı toprağı hâline gelecektir. Fatih, Bosna'yı Osmanlı topraklarına kattığı zaman "Bogomil" mezhebindeki Bosnalılara çok iyi davranmıştı. Hem Katolik hem de Ortadoksların kendi kiliselerine almak için baskı yaptıkları Bogomiller bu sebeple Osmanlı yönetimine sıcak bakmışlar ve kendilerine sağlanan din ve vicdan hürriyetinden etkilenerek zamanla Müslüman olmuşlardı. Bu Müslüman Bosnalılara "Boşnak" denilmektedir.

Fatih devrinde Osmanlıların karada en güçlü komşusu ve rakibi Macarlar, denizde ise Venedik idi. Macarlar bu dönemde tek başlarına Osmanlılarla baş edemeyeceklerini bildiğinden, doğrudan bir savaşı göze alamamış, Fatih de tabii sınır olan Tuna'yı geçmeyi düşünmemiştir. Ancak akıncılar vasıtasıyla, Macaristan'a güvenliğin sağlanmasına yönelik yüzlerce başarılı akın düzenlenmiştir. Keza Venedik Cumhuriyeti de Osmanlılarla doğrudan karşılaşmaktansa Balkanlardaki diğer devletleri kışkırtmayı yeğ tutmuştur. Güçlü donmasıyla Mora ve Ege'deki adalara sahip olmak isteyen Venedik, Osmanlılar karşısında istediği sonucu alamamış, aksine pek çok ada ve kıyı kaleleri Osmanlıların eline geçmiştir.

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

Hıristiyanlara karşı yapacağı bir seferin, üzerindeki kötü intibâı sileceğini hesaplayan İbrahim Bey, henüz Kıbrıslıların elinde bulunan Gorigos'a taarruza karar verdi ve 1448 senesinde, Gorigos'u fethetti. 1451 senesinde, Osmanlı tahtına Sultan İkinci Mehmed Han'ın (Fatih) geçmesi, İbrahim Bey'e yeni ümitler vermişti. Fakat, Sultan Mehmed'in Karaman üzerine yürümesi, onu tekrar barışa mecbur etti. İstanbul'un Fethi hazırlıkları sırasında Karamanoğulları, Venediklilerle ticaret antlaşması yaptılar. Aslında antlaşmada zikredilen düşman, Osmanlı Devletiydi. İbrahim Bey, 1456 senesinde Tarsus, Adana ve Külek taraflarını ele geçirmek için sefer düzenleyince, Memlûklar, bir ordu göndererek Karaman topraklarını tahrip ettiler. İbrahim Bey, Fatih Sultan Mehmed'in Kastamonu ve Trabzon seferlerinde, antlaşma gereğince oğlu kumandasında asker yolladı (1461).

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Sonraki Sayfa

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

İbrahim Beyin son günleri ıstırap içinde geçti. Oğulları, sağlığında Karaman tahtına geçebilmek için, mücadeleye başladılar. İbrahim Bey, büyük oğlu İshak Beyi veliht ve İçel valisi yapmıştı. İshak Bey, babasının sağlığında idareyi bizzat ele aldı. Fakat, taht mücadelesinde babasıyla beraber Kavala Kalesine çekildi. Diğer oğlu Pir Ahmed, Konya'da hükümdarlığını ilan etti. Bu sırada İbrahim Bey, Kavala'da öldü. İshak Beye rakip olarak Pir Ahmed'in çıkması; Osmanlı, Memlûk ve Akkoyunlu devletlerinin, beyliğin iç işlerine karışmalarına sebep oldu. Neticede Pir Ahmed, Osmanlıların yardımını sağlayarak Antalya Valisi Hamza Beyin kuvvetleriyle Karaman'a girdi. İshak Bey, yenilerek Silifke'ye çekildi ve yardım için Akkoyunlu Hükümdarı Uzun Hasan'ın yanına gitti. Pir Ahmed, Karamanoğullarının başına geçince, Osmanlılara yardımları karşılığında Beyşehir ve Iğın'ı verdi. Fakat, Ahmed Beyin bir süre sonra Akkoyunlu ve Venediklilerle anlaşması, Fatih Sultan Mehmed Hanın Karaman üzerine sefere çıkmasına sebep oldu. Osmanlı kuvvetleri Konya'yı aldı. Ahmed Bey, Lârende önlerinde Mahmut Paşa'ya yenilerek Tarsus'a kaçtı. Fatih Sultan Mehmed, oğlu Şehzade Mustafa'yı, Karaman vilâyetine tâyin etti ise de, Karaman'ın yerli halkı, beylerine sadıktı. Pir Ahmed Bey, kardeşi Kasım Beyle barışarak Karaman Beyliği için beraberce mücadele etti. Akkoyunlu Uzun Hasan ve Venediklilerin teşebbüsleri, Karaman topraklarının Osmanlılar tarafından ele geçirilmesini önleyemedi. Osmanlılar, Otlukbeli Savaşı'nda Uzun Hasan'ı yendikten sonra, Karamanoğlu topraklarına tamamıyla sahip oldu. Gedik Ahmet Paşa, önce Ermenek, sonra da Mennan Kalesini ele geçirdi ve Silifke'yi zaptetti. Şehzade Mustafa da Develi-Karahisar'ı teslim aldı. Bu sırada Pir Ahmed öldü ve Karamanoğullarının başına Kasım Bey geçti. Kasım Bey devrinde, bütün mücadelelere son verildi.

Karaman valiliğine gönderilen Şehzade Cem Sultan, Karaman beyleri ile dostluk tesis ederek, onların kalbini kazandı. Karamanoğullarının son varisi olan Kasım Bey, Karaman valisi tayin edilen Şehzâde Cem Sultan ve Sultan İkinci Bayezid Han ile anlaşarak, Osmanlı himayesinde, ölüm tarihi olan 1483 Şubatına kadar, İçel taraflarında hüküm sürdü. Onun ölümü ile, Karamanoğulları Beyliği sona erdi. Kasım Beyin damadı Turgut'un oğlu Mahmud Bey, 1487 senesine kadar İçel'de sancak beyliği yaptı. Onun, beyliği yeniden ihya etme faaliyetlerine karşılık, üzerine kuvvet gönderildi. Karşı duramayan Mahmud Bey tutunamayıp, Memlûklara sığındı, Karamanoğulları toprakları Sultan İkinci Bayezid devrinde, bütünüyle Osmanlı Devleti sınırları içine alındı.

Önceki Sayfa

Otlukbeli Savaşı

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Otlukbeli'nde, 11 Ağustos 1473 tarihinde meydana gelen muharebe, Osmanlıların ateşli silahlarda, Akkoyunluların da süvari kuvvetlerinde üstünlüğü ile başladı. Sol koldaki Şehzade Mustafa'nın üstün gayreti sonucunda, Akkoyunlular'a karşı sağladığı üstünlükle, muharebe, Osmanlılar lehine döndü. Osmanlıların, Uzun Hasan'ın merkez kuvvetlerini şiddetli top ve tüfek atışlarıyla ateş altında tutması, Akkoyunlu kuvvetlerini iyice bozdu. Hasan Bey, muharebe meydanından kaçtı. Sağ koldaki Zeynel Mirza ve yardımcı Gürcü kuvvetleri kumandanları öldürüldü. Muharebede kesin olarak üstünlüğü sağlayan Osmanlı kuvvetleri, pek çok Akkoyunlu devlet adamı, bey, kumandan ve yardımcılarını ile askerlerini esir aldı. Fakat muharebe meydanından kaçan Uzun Hasan, yakalanamadı. Fatih Sultan Mehmed Han, esir alınan Akkoyunlu âlimlerine hürmet gösterip, serbest bıraktı. Uzun Hasan safında olan Karakoyunluları da affetti. Akkoyunluların elindeki Osmanlı esirleri kurtarıldı. Fatih, Otlukbeli Zaferinden sonra, üç gün muharebe meydanında bekledi. Zaferin şükrünü yaparak, dört bin köle ve cariye azad etti. Doğu Seferine çıkmadan önce borç olarak dağıtılan yüz yük akçeyi (altı milyon altın lira, on milyon gümüş para) askere hediye etti. Sefer dönüşü, Şebinkarahisar fethedildi.

Fatih'in Doğu Seferi neticesinde Otlukbeli Zaferi kazanılmasına rağmen, pek büyük arazi elde edilememesinin sebebi, Fatih'in, Sünnî ve Türk olan Akkoyunlulara karşı iyi niyet beslemesidir. Bununla birlikte, bu savaş neticesinde, Fırat Nehrinin batısı kesin olarak Osmanlı hakimiyetine geçti. Batılılar, Osmanlı Devleti'ni mağlup edip, İstanbul'a tekrar hakim olamayacaklarını kesin olarak anladılar. Anadolu birliğinin Osmanlılar tarafından sağlanacağı kesinleşip, Orta-Doğu yolu açıldı. Akkoyunlu ülkesinde taht mücadelesi başlayıp, hanedan parçalandı. Karamanlı ülkesi, Osmanlı hakimiyetine geçti. Otlukbeli Zaferi öncesi ve sonrası, tecavüzlerini arttıran Haçlı korsanlarının Akdeniz ve Ege sahillerindeki saldırıları da neticesiz kaldı. Venedikliler de anlaşma istemek zorunda kalınca, batıda ve doğuda, Osmanlı Devletinin büyüklüğü kabul edildi.

1475 Kırım'ın Fethi

Kırım Hanı Hacı Giray ölmüş, çocukları arasında saltanat kavgası başlamıştı. Kırım'ın Azak kıyılarında bulunan Kefe ve Mengüp şehirleri Cenevizlilerin ticaret kolonileriydi. Kırım'ın askeri, iktisad ve jeopolitik önemi çok iyi bilen Fatih Sultan Mehmet, üç yüz parçalık bir donanma ile Gedik Ahmet Paşa'yı gönderdi. Kısa zamanda Cenevizlilerin elinde bulunan Kefe, Azak ve Mengüp kaleleri zaptedildi. Fatih Sultan Mehmet'in emriyle Mengli Giray, Kırım Hanı tayin edildi. Bu suretle Kırım Osmanlı Devletinin bir eyaleti haline geldi (1475). Osmanlıların yaptıkları savaşlarda 50 ile 100 bin arasında değişen atlı asker göndermeleriyle Kırım Hanlığı Osmanlı İmparatorluğuna olan sadakatlarını asırlarca devam ettirdiler. Karadeniz bir Türk gölü haline geldi. Bu sayede Karadeniz'deki Ceneviz üstünlüğü sona erdi ve İpekyolu'nun tüm denetimi Osmanlı Devleti'ne geçti

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

1476 Boğdan'ın Alınması

Yıldırım Bayezid zamanında vergiye bağlanan Eflâk Prensligi'nin başına Fatih tarafından Vlad (Kazıklı Voyvoda) getirilmişti(1456). Osmanlılara bağlı görünen Vlad aslında gizliden gizliye düşmanlık ediyordu Vlad'ın Fatih'in elçilerini kazığa oturtarak öldürmesi üzerine 1462 yılında Fatih, Eflâk'a bir sefer düzenledi. Boğdan'dan da yardım alan Osmanlı kuvvetleri voyvodayı uzun süre takip etti. Neticede, sığındığı Macarların, Osmanlılarla yaptığı anlaşma üzerine Vlad'ı esir etmeleri ile mesele çözüldü. Fatih voyvodalığa Radul'u getirdi ve Eflâk bir Osmanlı eyaleti hâline geldi. .

1455'ten itibaren Osmanlı Hâkimiyetini tanıyan Boğdan Prensligi'nin Kefe'nin fethinden sonra izlediği düşmanca siyaset üzerine Osmanlı kuvvetleri 1475 yılında Racova Savaşında yenilmesine rağmen 1476'da Boğdan'a girdi. Fatih'in bizzat başında olduğu Osmanlı kuvvetleri Boğdan ordusunu büyük bir bozguna uğrattı. Böylece Boğdan da yeniden Osmanlı hâkimiyetini tanımış oldu.

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

1479 Venedik İle Savaş

Osmanlı'nın Balkanlar'da kazanmış oldukları topraklar Osmanlıları Venedik Cumhuriyeti ile komşu haline getirdi. Osmanlıların Ege Adaları'nı ele geçirmeleri Venediklilerin ticari çıkarlarıyla çatışmaya başladı ve savaş patlak verdi. Bu savaşlar 16 yıl sürdü (1463-1479). Bu savaşlar boyunca Osmanlılar Eğriboz başta olmak üzere birçok adaları ellerine geçirdiler. Savaşın sonunda Osmanlılarla Venedikliler arasında barış yapıldı.

Bu antlaşmanın bazı şartları şunlardır:

- *Venedikliler Osmanlı sularında ticaret yapma hakkını kazandılar.
- *Venedikliler İstanbul'da balyos (elçi) bulundurabileceklerdi.
- *Venedikliler Osmanlılara savaş tazminatı vereceklerdi.

Antlaşmanın bir diğer şartına göre Venedik Cumhuriyeti en tecrübeli ressamlarından birini Fatih Sultan Mehmet'in tablosunu yapmak üzere İstanbul'a gönderecekti. Bu amaçla ressam Gentile Bellini İstanbul'a geldi ve İstanbul'da Fatih Sultan Mehmet'in ünlü tablosu başta olmak üzere birçok eserler yaptı.

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

1479 Arnavutluk Seferi

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

Papalık ve Napoli Krallığının desteği ile harekete geçen Arnavutluk hâkimi İskender Bey, vurkaç taktiği ile Osmanlı kuvvetlerine baskınlar düzenlemekteydi. Bunun üzerine Fatih, bizzat sefere çıkmaya karar verdi. 1465 yılında gerçekleşen I. seferde, İlbasan Kalesi'ni yaptırap, içine asker yerleştiren Fatih, Balaban Paşa'yı bölge için görevlendirerek, geri döndü. Ancak, Papa ve diğer devletlerden aldığı kuvvetlerle Türklere saldıran İskender Bey, Balaban Paşa'yı şehit etti ve İlbasan kalesi'ni kuşattı. Bunun üzerine Fatih II. Arnavutluk Seferine çıktı (1467). Ele geçirilen topraklarda yeni garnizonlar oluşturuldu. Bu sırada İskender Bey ölmüş ve yerine oğlu Gjon Kastrioti II geçmişti. Fatih başlattığı 3. Arnavutluk seferinde Arnavutların elinde kalmış olan Kroya ve İşkodra kuşatıldı. 1479'da Arnavutluk da bir Osmanlı vilayeti durumuna geldi.

1480 İtalya Seferi

100 gemiden oluşan Osmanlı donanması 28 Temmuz 1480 tarihinde Otranto limanına demir attı. Karaya çıkma yeri olarak ilk Brindisidüşünüldüyse de kıyı savunması olmadığı için Otranto tercih edildi. Sipahiler hemen şehri kuşattı, şehir direnmek istedi fakat fazla dayanamadan 11 Ağustos'ta fetholundu. Türkler şehre yerleştikten sonra Brindisi, Lecce, Taranto yönünde hamleler yapsalar da Napoli'den gelen büyük kuvvetler tarafından püskürtüldüler. Sultan ileriki zamanlardaki fetihler için Otranto'yu bir üs olarak kullanmak istiyordu fakat halkın büyük kısmı şehirden firar etti. Halk, şehre dönmeyi ve Türklere yiyecek ikmali yapmayı reddediyordu. Sonuçta Osmanlılar, kuvvetlerin çok büyük bir kısmını İtalya'dan çekerek şehirde, denizyoluyla beslenebilecek küçük bir garnizon bıraktı. Sultanın bir ordunun başında bizzat İtalya'ya geleceği söylentileri dolaşıyordu. Türk istilası korkusu öyle bir hal aldı ki Papa Fransa'daki Avignon'a kaçmayı bile düşündü. Ama bunu yapmak yerine Cenova,İspanya, Portekiz gibi çeşitli yerlerden yardım temin etti.

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

1481 Ölümü

Ana Menü

1481 Ölümü

Fatih 1481'de, Anadolu'ya doğru yeni bir sefere çıktı. Ama daha yolun başında hastalandı ve 3 Mayıs 1481'de Gebze yakınlarındaki Hünkar Çayırı'ndaki ordugâhında öldü. Gut hastalığından öldüğü sanılmakla birlikte, zehirlendiği de söylenir. Ölümünden sonra oğlu Bayezid tahta çıktı. Fatih Camii'ndeki türbesinde yatmaktadır. Seferi nereye düzenlediği tam olarak bilinmemektedir. Zira Fatih bu bilgiyi seferin güvenliği açısından çok gizli tutuyor ve kimseye söylemiyordu. Ancak tarihçiler seferin Mısır'a ya da Roma'ya (*Papalık*) olacağı yönünde tahminler yürütmektedir. Ama başka kitaplar ve tarihçiler ise farklı yerlere fetih düzenleyeceği görüşündeydi. Birlikleri Üsküdar'da topladığı ve hazırlıkları başlattığı için seferin İtalya'ya olma olasılığı günümüz tarihçileri tarafından makul bulunmamaktadır.

Fatih Sultan Mehmed Han

1451 Tahta Çıkışı

1453 İstanbul'un Fethi

1454 Sırbistan Seferi

1459 Amasra'nın alınması

1460 Mora'nın Alınması

1461 Sinop ve Trabzonun Alınması

1462 Eflak Seferi

1463 BosnaHersek Seferi

1466 Karamanoğulları ile Mücadele

1473 Otlukbeli Savaşı

1475 Kırım'ın Fethi

1476 Boğdan'ın Alınması

1479 Venedik İle Savaş

1479 Arnavutluk Seferi

1480 İtalya Seferi

Ana Menü